

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4503/2021
31.08.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Томин, адвокат из ..., против тужене малолетне ББ из ..., коју заступа мајка ВВ, чији је пуномоћник Душко Пјевач, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 230/20 од 24.06.2020. године, у седници одржаној 31.08.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 230/20 од 24.06.2020. године, као неоснована.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1560/2019 од 21.02.2020. године, усвојен је тужбени захтев и измењена пресуда Основног суда у Новом Саду П2 2436/2013 од 15.10.2013. године у делу који се односи на висину обавезе тужиоца за дечје издржавање, те је обавезан тужилац да малолетној туженој плаћа месечно износ од 6.000,00 динара и то почев од дана подношења тужбе 11.09.2019. године па убудуће, док за то постоји законски услов, на начин како је изреком одређен. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж2 230/20 од 24.06.2020. године, преиначио првостепену пресуду тако што је одбио тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се измени обавеза тужиоца да доприноси издржавању малолетне тужене, утврђена правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду П2 2436/2013 од 15.10.2013. године. Преиначена је и одлука о трошковима поступка и обавезан тужилац да малолетној туженој накнади парничне трошкове у износу од 28.500,00 динара, са законском каматом од извршности до пресуђења. Обавезан је тужилац да малолетној туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана чланом 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, док је указивање у ревизији на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, неосновано.

Према утврђеном чињеничном стању на коме је заснована побијана пресуда, тужилац је правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду П2 2436/2013 од 15.10.2013. године, донетом на основу споразума сада бивших супружника, обавезан да на име издржавања ћерке мал. ББ плаћа месечно износ од 11.000,00 динара, разведен је брак тужиоца и законске заступнице њиховог заједничког мал. детета ББ, која је поверена мајци на самостално вршење родитељског права, одређен је начин виђања мал. детета и оца и обавезан овде тужилац да законској заступници мал. детета на име заједнички стечене имовине, исплати 600 евра у динарској противвредности. Мал. ББ, рођена је ...2010. године и у време доношења правноснажне пресуде у наведеној парници била је предшколског узраста, а у време доношења побијане правноснажне пресуде она похађа трећи разред основне школе, живи са мајком и очухом у ..., у кући која припада породици њеног очуха и за потребе тог домаћинства накнада комуналних услуга износи од 12.000,00 динара, до 15.000,00 динара, зависно од сезоне. Потребе мал. ББ су уобичајене за дете тог школског узраста и износе месечно 24.000,00 динара, њена мајка је запослена и остварује месечну зараду од 50.000,00 динара и власница је ½ куће у ..., док њен очух остварује месечну зараду од 52.000,00 динара, а током летње сезоне остварује и додатни приход у виду дневница у износу од 2.000,00 до 21.500,00 динара. Након доношења правноснажне пресуде чије се измене у овој парници тражи, промениле су се животне околности на страни тужиоца, тако што је засновао нову брачну заједницу у којој је добио два сина, од којих старији син, рођен ...2014. године, болује од церебралне парализе и отежано користи десну руку, супруга тужиоца није запослена, а тужилац се бави превозничком делатношћу и остварује просечну нето зараду у износу од 31.154,20 динара, као и додатне приходе у износу од 15.000,00 динара месечно, које остварује од препродаје робе из иностранства, са породицом живи у ..., у кући коју је наследио од деде. На име трошкова за похађање предшколске установе од стране синова издваја месечно 3.000,00 динара, а здравствене потребе оболелог сина сноси фонд осигурања, а месечна рата кредита искоришћеног за уређење стамбеног простора износи 9.600,00 динара. Део прехранбених намирница за потребе породичног домаћинства добија од оца који се бави пољопривредом.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев да се измени ранија правноснажна пресуда донета на основу постигнутог споразума родитеља мал. ББ, те је утврдио обавезу издржавања мал. детета од стране тужиоца, као оца, да на име свог доприноса за издржавање мал. ББ плаћа месечно износ од 6.000,00 динара.

Другостепени суд није прихватио схватање првостепеног суда и исту је преиначио и одбио тужбени захтев којим је тужилац тражио измену смањењем доприноса у издржавању мал. детета.

Правно схватање суда у побијаној пресуди прихвата Врховни касациони суд.

Одредбом члана 67. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/05), прописано је право, али и дужност родитеља да се старају о деци, док према члану 75. и члану 160. став 1. истог закона, дете има право на издржавање од оба родитеља. Висина издржавања одређује се према потребама детета као повериоца издржавања, како то прописује члан 160. став 1. истог закона, док могућности родитеља, као дужника издржавања, зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његових личних потреба, али и обавеза издржавања других лица и других

околности од значаја за издржавање, како је прописано ставом 3. исте законске одредбе.

Полазећи од утврђених потреба тужене која је ученица основне школе, висине зараде и додатних прихода тужиоца и обавезе да издржава чланове своје породице, правилно је побијаном пресудом утврђена висина обавезе тужиоца да доприноси издржавању тужене на начин како је то одређено изреком побијане пресуде, односно правилан је закључак у побијаној пресуди да нису стечени услови за смањење висине издржавања тужене од стране тужиоца.

Супротно наводима ревизије, побијана пресуда је заснована на правилном чињеничном закључку да су уобичајене потребе малолетног детета узраста од десет година, ученика основне школе, као у конкретном случају, 24.000,00 динара. Такође, правилно су утврђене могућности оца, као дужника издржавања, према заради коју остварује, могућности за стицање додатне зараде и његових личних потреба и потреба за издржавање чланова породице, имајући у виду и мајку, такође дужника издржавања, у коју се висину издржавања урачунава и свакодневни рад и ангажовање на чувању, подизању и васпитању мал. детета. Поред наведеног, правилан је чињенични закључак заснован и коришћењем додатног критеријума у таквој ситуацији, а то је минимална сума издржавања, коју као накнаду за лица на породичном смештају периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту, а која је у време пресуђења износила 26.500,00 динара по детету.

Имајући у виду изложено, нису основани ревизијски наводи којима се указује да је погрешан чињенични закључак о висини утврђене потребе тужене и могућности тужиоца да доприноси њеном издржавању указивањем на финансијске издатке тужиоца у издржавању чланова своје породице. Наиме, сходно члану 166. став 4. Породичног закона, обавеза издржавања малолетне деце је приоритетна, укључујући сво троје малолетне деце које има тужилац, а средства за њихово издржавање може обезбедити и додатним радним ангажовањем ради стицања зараде.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић